

ДЕ Знаходяться Померші?

Відповідь на підставі Біблії

написав

J. F. RUTHERFORD

Publishers:

INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
Brooklyn, New York, U. S. A.

Also: London, Toronto, Melbourne, Cape Town, Magdeburg, Berne, etc.

ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ?

written by

J. F. RUTHERFORD

Author of

"Deliverance"

"The Harp of God"

"Comfort for the Jews"

"Millions Now Living Will Never Die"

"Comfort for the People"

etc., etc.

"Where are the Dead?" in Ukrainian.

(Made in U. S. A.)

Copyrighted 1927, by

International Bible Students Association
Brooklyn, New York, U. S. A.

ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ?

ЩОДЕННІ ВІСТІ

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА.

Іван Губяк, доктор медицини, син Петра і Катерини, — зіт 28 дістався przypadково під автомобіль і згинув на місці.

Похорони відбудуться в середу 13 липня с. р. о годині 3-ій пополудне.

Всіх знайомих і кривних запрошує взяти участь в похоронах опечалена родина.

Таке жалобне оголошення появилось в надзвичайнім виданню одного дневника, що виходить в однім з більших міст Америки. Родина Губяки була вельми чесна і заможна і добре знана в цілім місті. Смерть найстаршого їх сина порушила цілою українською кольонією і дала почин многим поговіркам. В день похорону зібралося величезне число народу, позаяк Іван був всіми люблений, а ще більше тому, бо раді були побачити похорон, який відбудеться без священника.

Родина Губяки не налажала до ніякої церкви, чи віроісповідання; але, що для всіх була ввіч-

лива, тому була всіми люблена і шанована. Їх син Іван скінчив медицину і як військовий доктор перебував з військом на маневрах, котре приготовлялося до Європи. Але саме тоді наступило перемире, отже Іван вернув до свого міста, щоби тут розпочати докторську практику. Та сталося инакше. Нечайно на вулиці наїхав на його автомобіль і убив на місці. На похорон прийшов відділ війська. Похорон відбувся без священника. З причини своєї люде а особливо старі жінки довгий час про се балакали між собою.

Тільки два місяці до смерти Івана воюючі народи підписали перемире, і тим війна закінчилася. Америка, котра вступила перед самим кінцем війни, по обчисленням стратила більше, як сто тисяч молодого цвіту, який поляг на полі битви. Понад то багато тисячів умерло від зараз і від слабостей. Убитих, яких стратили всі держави можна числити на мільйони. Крім війни кожда держава потерпіла від страшного голоду. В самих Хінах умерло з голоду більше, як 30 мільйонів душ.

Зараз по війні бушувала по цілім світі страшна пошесть, яка змітала людей, немов полову. Від найдальшої півночі аж до найдальших кінчин землі полудня, всюди дала про себе знати. На цілий світ наляг великий сум і тревога.

Звичайно, коли велике нещасте спіткає людей, тоді вони починають думати. Так і нагла смерть знаного Івана порушила думками людей, і кождий в громаді мимоволі питав себе: Де йдуть всі умерші по смерті?

Як вибухла війна, тоді священники закривали своїх парохіян, щоби йшли боронити своєї вітчизни і віри, проповідуючи, що хто на війні згине, сей піде впрост до неба. Неодному жовнірови приходило нераз на думку, коли се правда, то чому священники не хочуть умерати на війні, а уникають поля битви як найдалше. Видко, вони самі не вірили в се, що проповідали.

Католицькі священники учать, що кождий добрий католик, котрий є вірний своїй церкві, як умре, йде впрост до неба. Єсли-ж був добрим чоловіком, а умер, маючи простительні гріхи або, висповідавшись, та не мав часу спокувати своїх тяжких гріхів, такий по смерти йде до чистилища, де мусить перебувати в тяжких муках якийсь неозначений час. Такому однак — вірують вони — можна помочи молитвами, милостинями а головно „службами“, які за гроші править священник. Хто не був добрим католиком, або не належав до церкви, такого уважали великим грішником, котрий по смерти мусить йти до пекла на вічні муки.

Протестанські священники навчають дещо відмінно. Вони учать, що хто був добрим членом їх церкви і жив чесно, такий по смерти йде до неба, де тішиться невисказаними радощами. Хто не належав до церкви і був злим чоловіком, такий йде на вічні муки до пекла.

На тиждень перед смертю Івана, в тім же містечку розносили по домах якісь люде оголошення запрошуючи на публичний виклад, котрий мав відбутись на тему: „Де знаходяться померші? Священники, довідавшись о тім,

стали в слідувачу неділю сильно викрикувати, на них і завзивали всіх парохіян, щоби не важились там іти. В наслідок сього багато людей котрі отримали оголошення, послухали священників і не пішли. Але хто там був, вийшов дуже урадуваний і з легким серцем, бо довідався о таких річах, про які в своїм життю ще ніколи не чув.

Пани Губнякова отримавши картку сіла на канапу і напів-голос сказала: Ах, я ніколи про се не думла. Коби я знала, що по правді діється з мертвими, мені було би далеко лекше на серці. . . . І знов стала плакати . . .

Паньство Губяки а також і їх син ніколи не інтересувалися церковними річами і науками. Вони не посилали своїх дітей на катехизм, а дбали тільки, щоби дати їм школу і красне виховання. І син Іван був порядним чоловіком. Але тепер, його смерть і те питання: Де знаходяться померші, пригадали п. Губяковій все, що вона пізнала все від своїх родичів і чого учили її в школі. Прийшло їй на думку і чистилище і пекло; і на згадку сього задрожала на цілім тілі. Майнула думка. . . . А може чоловік жие по смерті? . . . Може мій син коханий учинив що недоброго, і тепер терпить у чистилищі? Щось в тім мусить бути, коли всі священники про се навчають. І знов задумалась.

В тім увійшов до комнати п. Губяк і, побачивши свою жену, приступив і питає:

— Чого ти така сумна?

А ся не відказуючи ані слова подала йому картку і зітхнула, кажучи:

— О, коби я знала, що діється з мертвими по смерті?

-- Будь спокійна і не гризися — промовив потішаючо муж. — Я не думаю, щоби чоловік жив по смерті, ані не хочу вірити в науку священників, щоби Бог був тираном і мучив кого.

— Так, і я також нераз так казала другому, як прийшло питанне о тім. Але тепер мене се не заспокоює, — відказала вона. — О, як була би я вдячна тому, хто міг би мене переконати і доказати, що так не є, як мене малою учили. Мій смуток і жаль були би о половину менші.

Мамцю дорогенька, я можу познакомити вас з таким чоловіком — промовив Роман, її син, котрий прийшовши із цзинтаря, пильно писав щось за столом, приготовляючись до екзамену. — Сю картку, яку ви маєте в руках, я приніс. Розносив її якийсь чоловік і він дав мені. Я навіть був на сім викладі в мійській салі і мені досить добре подобався. Бесідник говорив розумно, пояснюючи все св. Письмом. Мій товариш Андрей, був минувшої неділі з матерю у церкві і чув, як священник кричав, щоби не йти на той виклад. Але він тим ще більше зацікавився і сказав мені, і ми обидва пійшли на виклад. Я навіть знаю, де той чоловік мешкає; я вчора бачив його. Если хочете, пійду до нього і попрошу його. Я знаю, що він прийде, бо він казав по викладі, що хто жєлає собі, нехай лишть свій адрес, а він зайде до його дому і ще лучше пояснить. З його лица було видко, що се добрий чоловік.

Предложенне було добре. Родичі пристали на се.. На другий день Роман привів того чолові-

ка, котрий, привитавшись ввічливо, усів на подане крісло, і по короткім часі стали розмовляти на тему: „Де знаходяться померші?“

ЯК ГОВОРИТЬ ПРО СЕ СВ. ПИСЬМО?

— Нераз смуток або якийсь нещасливий випадок спонукує чоловіка, що тоді починає думати і більше застановитись, — так промовив гість. — Одного наперед хочу упередити вас, що те, що буду говорити, не буде моя мудрість. Я не священник, ні пророк, ні мудрець, я звичайний собі чоловік-робітник. Люблю Бога і служу Йому так, як найлучше розумію. Я переконаний, що на ваш запит найдете найкращу відповідь в Його слові або в Біблії. Если хочете, я вам вкажу місця св. Письма, а ви розберіть своїм розумом, то переконаєтесь самі о правді і будете дуже задоволені.

— Просимо дуже — промовила пані Губякова. Я дуже хотіла би се знати, бо знаєте, що сталося з моїм сином. — . . . І уста її задрожали з жалю і дальше не могла говорити. — Гість зауважав се і став дальше промовляти:

— Мушу на вступі сказати вам, що люде мають дуже мильне понятте про Біблію. Головно сі, що вірують в ню; але в найгіршім світлі представляють її і зовсім нерозумні пояснення до неї подають самі священники, котрі кажуть, що навчають з неї. Через се представляють у мильнім світлі самого Бога і Його слово. Тільки не думайте, що може я ворог священників. Ні. Ані їх не можна за те все винуватити. Є один ворог, котрий спричинив те все; але о тім довідаємося пізнійше з нашої бесіди.

— ДЕ-Ж ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ? —

— Священник скаже вам, що Бог взяв вашого сина, а я докажу вам на підставі Біблії, що Бог не взяв його. Тому нічого дивного, що багато людей по страті дорогої особи нераз нарікає і кличе: Боже! Чому Ти дозволив, що моя дорога особа умерла? — Я поясню вам, що Бог не був причиною його смерті. — Священник каже, що кожда душа по смерті йде сейчас або до неба або чистилища або до пекла на страшні муки. Православні мало що рижняться в тім, бо тільки до часу; але час скоро промине, і однакова доля жде православних і католиків.

Наперед застановимося над сими місцями. Я докажу вам із св. Письма, що ваш син не є ні в небі ані в пеклі, ні в чистилищі. Я покажу вам, де він є, чому він умер, і що ви можете мати надію бачити його ще раз і жити з ним в щастю на віки. Маючи се перед очима, ви зможете лучше зрозуміти мої докази, які буду наводити.

НЕБО

Небом називаємо простори високо і далеко від нас. Бо перебуває в небесах. Бог є духом і невидимий для чоловіка. Ніхто з людей не бачив ще Бога, ані не може видіти Його. Тільки духи можуть Його бачити. Сам Бог сказав: „Не буде жити вже людина, котра бачила лице мое.“ (2 Мой. 32:20; 1 до Тимот. 6:16) З сього слідує, що ваш син не є в небі, хіба, що мусів би бути духом. Але я докажу вам, що ваш син не є духом, ані духовою істотою, як про се учать священники.

Ви знаєте, що священники навчають, що остаточно буде тільки два місця, де вічно будуть мусіли всі перебувати, а то небо і пекло. Католики учать, що душі добрі йдуть по смерті до неба, а котрі йдуть до чистилища, такі по певнім часі очистяться і пійдуть також до неба, а всі злі будуть перебувати вічно в пеклі.

В своїм посланню до Жидів ап. Павло подає цілий ряд старозавітних праведників, від Авля до послідного пророка. Сі мужі були праведні. Если священники говорять правду, що всі добрі душі йдуть зараз по смерті до неба, тоді зовсім певно ті праведники повинні були пійти також до неба. Але бачимо з сього послання щось иншого. Читаємо там, що ані один з них не пійшов до неба, і навіть не пійдуть до неба. Одні з них умерли, яких чотири тисячі літ перед приходом Ісуса на світ. А Ісус, будучи на землі, сказав раз такі слова: „Ніхто не зійшов на небо.” (Іоан 3:13) Він може бути найлучшим свідком, бо Він сам зійшов з неба, отже знав, що говорив.

Щоби ще лучше доказати, возьмім на примір пророка Давида. Він був Божим пророком і праведним чоловіком, відданий Богу цілим серцем, як се потверджає саме св. Письмо. (Діяння Ап. 13:22; 1 кн. Самуїла 13:14) Ап. Петро, по зісланню святого духа на них, так сказав о Давиді: „Бо Давид не зійшов на небеса.” (Діяння Ап. 2:34) Також Йоан Хреститель був святим чоловіком. Його Бог вибрав, щоб звістив прихід Спасителя світа. Однак св. Письмо каже, що він не пійде до неба. — Мат. 11:11.

Вже з сих слів бачимо, що священники під

тим зглядом помиляються, коли кажуть, що всі добрі душі йдуть до неба. Се одно повинно нам вистарчити, і ми не повинні приймати кожде їх слово за правду, але добре розібрати його, чи воно згідне з св. Письмом. Головно їх науки про померших треба приймати з великою резервою.

ЧИСТИЛИЩЕ

Католики, а так само частина єпископальної церкви в Англії вірять в чистилище. Вони учать що чоловік, умерши в простительних гріхах, або котрий не спокутував тяжкі гріхи, такого душа по смерті йде до чистилища, де мусить серед великих мук каратись якийсь час; одні довший, другі менший. Але если за таку душу жиючі будуть відмовляти молитви, тоді така душа вийде скорше з чистилища і йде чиста до неба. Тому увійшов звичай чинити фундації або легати, за котрі опісля священники правлять служби. Наші люде також кажуть жебракам молитися за померших, коли дають їм, яку милостиню.

Люде не знаючи, чи се правда, вірують словам священників, і складають великі суми гроша їм в руки, думаючи, що їх молитви поможуть їх помершим. Що вони так учать, наводимо витяг з книжки: „Віра Отців,” котру написав кардинал Гіббонс.

„Католицька церква учить, що крім пекла, місця вічних мук для грішників, і неба, місця вічної радості для праведників, є ще посередне місце, чистилище, місце дочасних мук, до котрого йдуть душі тих, котрі умерли в простительних гріхах або котрі не мали часу споку-

тувати свої тяжкі гріхи, котрі Бог вже їм дарував. Вона також навчає, що помимо того, що душі в чистилищі не можуть помочи собі, то однак їм можуть помочи живучі вірні на землі своїми молитвами, милостинями і службами. Існування чистилища зовсім природно каже, що се пожиточна річ молитися за помершими, котрі не осягнули своєї ціли, і є немов вигнанці з неба, люди Божого милосердя."

На доказ своєї науки сей кардинал не наводить ні єдиного місця з св. Письма. Він покликуюється вправді на слова людей, котрі так як і він були членами католицької церкви, але для нас се не є доказом, що існує якоесь чистилище. Ми не можемо повірити словам сих людей, бо ані один з них не був там, отже не може сказати, як там є. Часто можемо чути проповіді о муках в чистилищі і бачити образи, представляючі ці муки, але то все самі людські видумки, не заслугоуючі на увагу. Однак такі проповіді приносять священникам великі доходи, а для бідних людей велику страту. Молитви, які хто шепче за гроші або голосно їх співає, остають коло нього і мертвоу зовсім не допомагають.

Ніхто розумний не скаже і не повірить, щоби Бог сотворив місце мук, котрим люде опісля гандлювали би. Ані також не можна повірити, щоби Бог вислухував такі молитви, які хто відмовляє за гроші. Бог бридиться таким гандлем і не любить тих, хто служить йому за гроші. Ісус сказав: „Написано є: Дім мій дім молитви звати меться; а ви зробили його вертепом розбійників." — Мат 21:13.

Наука о чистилищу не тільки, що не має ніякого попертя в св. Письмі, але если розберемо докладно св. Письмо, що воно говорить о стані померших, то переконаємось наглядно, що се чистий обман і ошукство, яке видумав ворог людства на шкоду. Ви бачите із слів самого кардинала, що сі нещасні душі в чистилищі не можуть самі помочи собі, але перший лучший священник, если йому дати поважну суму гроша, то поможе.

ВІЧНІ МУКИ

Коли ми спізнали з св. Письма, що священники навчають лож, коли кажуть, що добрі душі йдуть сейчас до неба, і коли св. Письмо зовсім не потверджує науки о чистилищи, тоді сам розум каже, бути нам осторожними і застановитись добре, чи є пекло з вічними муками, про яке проповідують священники. По їх науці, пекло се місце горючого огню і сірки, де огонь ніколи не гасне, і де вічно мучаться грішники, звідки нема для них вже ніякого виходу.

Ви є розумний чоловік. Возьмім все під здоровий розсудок. Чи є можливо, щоби життя могло існувати у вічнім огні? Нема такого сотворіння, котре могло би існувати, не мавши організму або тіла. Знаємо, що коли чоловік умирає, тіло його кладуть до гробу. Запит тепер Чи помимо того всього ваш син є свідомий себе по смерти, чи ні? Що є тоді „я“

НЕСВІДОМИЙ

Ваш син не міг би радуватись красою і щастем небес, або терпіти муки в чистилищи а

ще гірші муки в пеклі, если би рівночасно не відчував того, если би нічого не знав про себе самого. Він мусів би бути свідомим себе, если би перебував в однім з сих місць. А, если св. Письмо наглядно покаже, що він як істота є по смерті несвідомий себе, тоді чи не буде се найкращим доказом, що всяка теорія чи там наука священників котрі кажуть, що душі померших йдуть сейчас по смерті до неба або пекла або чистилища, чи те саме не докаже найлучше, що ся наука їх є фальшива? Думаю, що так. Тепер погляньмо, що говорить св. Письмо о померших: Чи вони свідомі себе по смерті, чи ні?

Боже слово так на се відповідає: „Бо живі знають, що пімруть, а мертві нічогосінько не тямлять . . . Все, що маеш силу робити, роби руками твоїми; бо в могилі (в аді), куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрости.“ — Кн. Екклез. 9:5, 10.

„Бо після смерті ніхто не споминати ме тебе; а в гробі, (в аді) хто возхвалить тебе?“ — Псалма 6:5.

„Кладуть їх, як овець, до аду (в підземну країну); а смерть пасе їх.“ — Псал. 49:14.

„Хиба звіщати муть милість твою в аді (у могилі), в місці зотління вірність твою.“ — Псалма 88:11.

„Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до (місця мовчання) аду.“ Пс. 115:17.

З си хмісь бачимо виразно, що умерший чоловік не знає нічого, що діється на світі. Умерши, він тоді не знає про нічо, ні не розуміє, ані не може ділати; він о нічим не памятає;

мовчить немов земля. Сі слова зовсім не говорять о щастю його або о муках.

Ви знаєте, ваш син умер і ви занесли його до гробу. Він не мав свідомости в той час. Єсли би він був в небі або в чистилищи або в пеклі в муках, тоді, що з нього пішло би там? — Священники відповідають, що безсмертна душа чоловіка. Запитаємо тепер, чи св. Письмо potwierджує їх слова?

ЩО Є ДУША?

Нераз чуємо в поточній бесіді: Тільки душ є в хаті; тільки душ в громаді, але не застановляємося, що ми сими словами висказали. Але, если спитати чоловіка, що ти тим самим хотів сказати, то відповість, не надумуючись, що мав на умі тільки живих одиниць або живих істот. Словом він хотів сказати, що чоловік а душа то одно і то саме. Так само учить і св. Письмо. Ап. Павло в своїм посланню (1 до Кор. 15:45) так пише: „Так і написано єсть: Стався перший чоловік Адам дужею живою.” Або, що перший чоловік Адам був душею. (Гляди 1. Мой. 2:7.) Бог сотворив чоловіка з землі. Цілий організм або тіло є сотворене з землі. Опісля Бог вдунув в його лице, чи там в ноздрі дихання життя; дав йому силу життя. Сей організм став бути живий; він почав віддихати; став душею або живим сотворіннем. Кождий чоловік є сам душа; але він не має ще додаткової душі.

Священники кажуть, що в чоловіці є душа, а Бог через своє слово каже, що сам чоловік є душею. Кому скорше можемо повірити? Чи Богу, чи уломним священникам?

БЕЗСМЕРТНИЙ

Наука о чистилищі і о пеклі повстала у наслідок науки о безсмертності чоловіка. Священники навчають, що чоловік є безсмертний. Безсмертний означає того, котрий не може умерти. Але погляньмо до св. Письма, як воно учить. Чи чоловік є душа безсмертна, чи смертна? Если св. Письмо каже, що чоловік є душею смертною, тоді їх теорія о пеклі і о чистилищі мусить сама з себе упасти як фальшива, як людська видумка, а радше диявольська.

Коди Бог сотворв чоловіка і умістив його в раю, так сказав до нього: „З дерева, що дає знатте доброго і лихого, з того не важити меш ся їсти, а то вмреш напевно того дня, як скоштуеш із нього.“ (1. Мой. 2:17) Сими словами Бог висказав свій закон, якого Адам мав придержуватись, если хотів жити. Чи може Бог сказав, що тільки тіло умре? На се читаємо відповідь в св. Письмі: „Та душа, котра грішить, та й вмрети мусить.“— Езекиїл 18:20.

БРЕХНЯ САТАНИ

Одиноке місце, котрим священники можуть поперти свою теорію о безсмертності чоловіка се слово сатани. Диявол знав, що Бог заборонив Адамови їсти з певного дерева овочів під загрозою смерти. Але він помимо того приступив до Еви і каже облесними словами? Чи се правда, що вам Бог заборонив їсти овочі із всякого райського дерева? Коли Ева відповіла, що ні, тільки з одного, бо инакше спіткала би їх смерть, тоді сатана збрехав і сказав до неї таке: Ні. Не помрете, если будете їсти овоч з

сього наказаного дерева. Ева послухаха його злої ради; зїла овоч, і тим переступила закон Божий.

Тепер я запитаю вас: Хто казав правду? Чи Бог, котрий казав: если будете їсти наказаний овоч, то пімрете! Чи сатана, котрий казав, що не пімрете? Ісус сказав про сатану, що „він є брехун і отець брехні.” — Йоан 8:44.

Довгі віки священники вбивали людям в голову, що „нема смерти;” що чоловік по смерті йде впрост або до неба або до чистилища або до пекла. Если хоче уникнути пекольних мук, то нехай належить до церкви і слухає їх у всім, а пійде впрост до неба. Але хотяй би не був зовсім святий, то вони його і так учинять чистим, тільки нехай зложать порядну суму грошей.

ХТО Є БЕЗСМЕРТНИЙ

Сам сатана не є безсмертний. Св. Письмо каже, що він буде знищений в своїм часі. (до Жидів 2:14) Тому можемо сміло запитати священників: Если пекло є місцем вічних мук, де сатана як найстарший паляч палить огонь, тоді хто буде піддержувати огонь в пеклі, як його не стане?

Хто-ж є безсмертний? На се відповідає св. Письмо: „Бог один, що має безсмертте і живе в світлі неприступнім, котрого не бачив ніхто з людей ані бачити не може: Йому честь і держава вічна.” — 1 до Тимотея 6:16.

Коли Ісус був на землі, він не був безсмертний, але Бог учинив його безсмертним, коли воскресив його з смерті. (Гляди Йоан 5:26;

Одр. 1:16) Вірним побідникам послідувачам Христовим є обіцяна безсмертність, як славна нагорода за їх вірність; як написано: „Треба тлінному сьому одягнутись в нетлінне, і смертному сьому одягнутись в безсмертте.” (1 до Кор. 15:53) Се було би нерозумно з Божої сторони дозволити написати, щось подібного в св. Письмі, если би чоловік вже був безсмертний.

З того, що ми пізнали бачимо, що чоловік є душею; і що він як душа підпадає смерті, або, що він є смертний. З сього дальше заключенне, що чоловік, коли він умирає, не може йти зараз до неба або до чистилища або до пекла на муки.

ПЕКЛО

Тепер докажу вам, що Пекло се не означає місця вічних мук, огня і сірки, але що се стан смерті, гріб. Там знаходиться ваш син. Він є в стані несвідомости; він про себе нічого не знає. Він нічого не терпить. В назначенім Богом часі він за силою Божою пробудиться із стану смерті до життя, і буде мати нагоду жити з вами вічно на землі в мирі і щастю, если підчиниться існуючим заповідям Божим і Христа. Если би ви могли бачити і вірити словам св. Письма, ви би мали надію увидіти свого сина; а маючи таку надію, ви не тужили би так тяжко, як ті, що не мають ніякої надії. (1 до Солунян 4:13, 14). Розберім уважно св. Письмо а переконаємось, що правду говорю.

Біблія се дуже стара книга, котра складається з двох частей, з Старого і Нового Завіта.

Старий завіт був написаний в єврейській мові, а новий в грецькій. Наше слово „пекло” є перекладене з єврейського „шеол,” і з грецьких трьох слів: „ад,” „гегенна,” і „тартароо.” Наш наріччя читає св. Письмо в старославянській мові, іменню по церквах, і в живій мові. У старославянській мові лишили грецьке слово „ад,” котре є перекладом єврейського „шеол,” непереказаним. Немов хотіли тим казати, розумій так, як розум тобі каже. Але в Біблії живою мовою перекладли єврейське „шеол,” грецьке „ад” лише 15 разів словом „пекло,” а 50 разів словом: гріб, могила, сира земля, підземна пропасть і тим подібне. Єсли слово „шеол” чи там „ад” означає в однім місці „пекло,” тоді і у всіх місцях повинно означати „пекло.” А коли не перекладли так, тоді треба приглянутись, що за причина. З примірів найлучше переконаємось.

Патриарх Яков був праведним чоловіком. Сини його з ненависти продали його найлюбішого сина Йосифа до Єгипту, але перед отцем сказали, що дикий звір пожер його у дорозі до них. Учувши се Яков став страшно тужити і плакати за своїм любимцем: Тоді зібралися всі сини і стали розважати його, а той так до них промовив: „Пійду до сина мого сумуючи на тёмтой світ у землю (до шеол, до аду). — 1 Мой. 37:35.

По кількох літах запанував голод в країні, де проживав Яков, і тому післав своїх синів до Єгипту по хліб. Начальником Єгипту був сам Йосиф, їх брат, але вони не пізнали його. На відхіднім Йосиф приказав їм привести свого наймолодшого брата Венямина. Коли тре-

ба було знова їхати до Єгипту по хліб, брати зажадали, щоби отець пустив брата Беняміна. На се Яков відказав: „Не піjde син мій з вами; бо його брат (Йосиф) умер, а сей один остався. Як станеться йому яка пригода в дорозі, в котру йдете, так зведете смутком мое сиве волоссе в землю на (там) той світ (до „шеол,“ до „аду.“ — 1 Мой. 42:38.

Тут перевели шеол словами: „на той світ у землю.“ Кождий може розуміти, що хотів сказати Яков, що він за своїм сином з туги умре. Переводчики виділи, що св. Письмо не думає о якимсь пеклі, до котрого мав би йти Яков, отже перевели: на тамтой світ у землю.

Читаємо також о праведнім Йові. Диявол старався наклонити його, щоб сей прокляв Бога, але не вдалося йому. Тіло Йова було покрите струпами від стіп до голови; рани гнили, так що не міг сидіти в хаті. Сусіди і приятелі відвернулися від нього і насміхалися з нього; навіть жінка знелюбила його і казала: Загріши раз на Бога і умри. Бідний Йов не мав потіхи від нікого. По словам священників Йов мав вже пекло за життя. Если би він вірив в пекло, тоді зовсім певно він не молив би Бога, щоб той посилав його там по смерті. Читаємо, що Йов так просив Бога:

„О коли-б ти та сховав мене в преісподній (в шеол, в аді) ітам держав мене, аж покіль гнів твій перейде, і положиш речинець, і спогадав знов про мене.“ (Йов 14:13) І так додає: „Та хоч би я дожидав в надії, то все-ж таки глибокий гріб (шеол, ад) — домівка моя; у темряві постелю я постіль собі.“ (Йов 17:13).

Сі слова написані під Божим впливом. Тут самі слова говорять, що шеол означає гріб, могилу, стан смерті і забуття.

В Псалмі 16 читаємо: „Ти бо не оставиш душі моєї в підземній пропасти (в шеол, в аді) і не даси твому святому бачити зотління.” Сі слова повторив ап. Петро і приложив їх до Ісуса Христа, доказуючи, що Ісус Христос умер на кресті і був похований в гробі, або, що він пійшов до „аду,” з котрого третого дня воскрес за силою свого Отця. Цікава при тім річ. Світські люде, коли переводили се місце, перевели його так: „Бо не оставиш душі моєї в пеклі,” (Діяння Ап. 2:27) але священники се слово ад лишили непереведеним, немов боялися сказати, що Ісус Христос був три дні у „пеклі.” Бо так всюде переводять слово „ад,” тільки в тім однім місци ні. Ісус Христос нераз говорив о „аді,” але ніколи не казав, що се місце вічних мук. Але йдім дальше.

Найлучшим приміром, що означає в дійсности „шеол” або „ад,” пізнаємо з історії о Йоні, котрого проковтнула велика риба. Йона так каже: „В смутку мойому покликнув я до Господа, і Він вислухав мене; з черева преісподньої (шеол, аду) взиваю я, а ти почув мій голос.” (Йоана 2:2) Розуміється, що в череві риби було темно, котре було для нього немов гробом. Если би „шеол” означало пекло, тоді Йона не вийшов би звідтам ніколи. Ісус Христос казав, що він на подобу Йони буде три дні в серці землі, або в гробі.

АД

В Новім Завіті грецьке слово гадіс перекладають словом пекло. Воно означає то саме, що і шеол, се є, стан смерти, гріб. В Матея 16:18 Ісус сказав: „І ворота адові (пкольні) не подужають її;“ не переможуть церкви Його. Сими словами Ісус хотів сказати, що в своїм часі Він знова оживить своїх побитих апостолів, і візьме їх до своєї слави.

Згідно з тим сказано в Одкриттю 1:18, що Ісус Христос має ключі аду (пекла); се значить, що Він відчинить гроби, і воскресить мертвих. Те саме сказано в Одкриттю 20:13. „Смерть і ад (пекло) дали мертвих, що були у них.“ Тут виразно сказано, що „ад“ видасть мертвих, сих, котрі були умерли.

ГЕГЕННА

Грецьке слово гегенна перекладають також словом пекло. Се в дійсности означає стан смерти, стан цілковитого знищення, з котрого не буде вже воскресення. Гегенною називано по грецьки долину Гінона, на полудне від Єрусалиму. Там безнастанно горів огонь, де палено всякі відпадки з міста. Живого сотворіння по закону кидати там не можна було. Звичайно сі відпадки метали з берега в долину. Нераз лучалося, що якесь стерво не впало в самий огонь, тоді кидалися черви і точили його. Долина Гінона, по грецьки гегенна, була красним образом на представлення цілковитого знищення.

Ісус Христос хотів таке менче більше сказати. Я є назначений Богом цар, котрий в своїм

часі заложу царство. Мати участь і місце в тім царстві се велика честь і гідність; але ніхто не буде мати своєї чести, если не схоче добровільно пожертвувати себе і сповняти у всім волю Божу. Если хто має щось такого доброго, як око або рука; але если би се мало соблазнити його, або відвести від Бога, а тим самим і від царства, то лучше пожертвувати сю дорогу річ, як бути знищеним і не дістатись до царства.

Другим разом Ісус ужив подібних слів, кажучи: „Не лякайтесь тих, що вбивають тіло, но душі не здоліють убити; а лякайтесь більше Того, хто зможе знищити, погубити і душу і тіло в гегенні (пеклі).” (Мат 10:28) Тут Ісус каже виразно, що гегенна означає знищення. Чоловік може убити другого чоловіка, але сей у своїм часі воскресне. Але, як Бог знищить чоловіка, то знищить його раз на все, і вже не буде мати воскресення.

За часів Ісуса священство найбільше виступало проти Нього, хотяй перед людьми казали що вони служать Богу. Але вони лицеміри, тільки удавали так і ошукували їх. Ісус виразно назвав їх слугами диявола. (Йоан 8:44) Коли Ісус віхав до храму Єрусалимського і повиганяв міняйлів і продаючих з нього, тоді так сказав до фарисеїв: „Змії, кодло гадюче, як утічете від суду гегенни? (Мат. 23:33) Вони грішили свідомо проти Бога. Вони знали, що Ісус є Мессією, но помимо того переслідували і старалися убити Його. Позаяк вони свідомо виступали проти світла правди, тому Ісус питав їх: Як зможете утічи від суду геген-

ни або від того, щоб бути знищеним на все? — до Жидів 6:4-6.

Хто видумує неправдиві річи на кого і говорить злобно проти нього, такий старається знищити його. Як написано: „Язык — огонь, світ неправди; так язык стоїть між членами нашими, сквернячи все тіло, і палаючи круг природи, а запалюючись від гегенни.” — Яков 3:6.

ТАРТАРОО

Читаємо про ще одно місце в 2 Петра (2:4) „Бо коли Бог ангелів, що згрішили, не пощадив, но звязав їх узами темноти і передав на суд для укарання, (Дияглотт—грецький текст) і в ап. Юди 6 „І ангелів, що не схоронили свого начальства (гідности), оставивши свої оселі (місця) про суд великого дня вічними окозами під темрявою схоронив,” з котрого бачимо, що там є лиш самі злі ангели заховані, а не люде. В новітніх перекладах Біблії головно місце св. Петра стараються накрутити і додають слово пекло, котрого зовсім нема в грецькій мові.

Про ширші пояснення о „пеклі” гляди найновішу брошурку: „Що се є? — Пекло — Хто там є? Чи можна з нього вийти?”

З повніше наведених місць св. Письма ви бачите, що нема такого місця, про яке навчають священники. З них довідується, що ваш син в гробі, в стані смерті і несвідомости про себе; перестав існувати на час, але в своїм часі за Божою силою він знова оживе.

Щоби се зрозуміти я наперед покажу вам,

ЧОМУ ЛЮДЕ ВМЕРАЮТЬ

Правда, ваш син був ученим чоловіком. Він сповняв свої обов'язки, як найлучше. Він не учинив нічого злого. Перед ним була світла будучність. Тому ви маєте підставу запитати: Чому наш син мусів умирати? Щоби се зрозуміти, чому він мусів умерати, і взагалі чому люде умерають, треба подати історію чоловіка як про се описує св. Письмо.

Перший чоловік на землі був сотворений совершенний і одержав совершенно житло на перебування. Він мав право жити на землі і був царем землі, маючи власть над всім що було сотворене. Він міг тішитись тим щастем вічно під услівем, що буде все послушний Богу і його законови. Чоловік Почитав Бога і любив свого Творця.

Та сталося що один з визначних ангелів, Люцефир опісля прозваний сатана, постановив відчужити чоловіка від Бога, щоби той віддавав йому честь а не Богу Єгови. В тій цілі ужив підступу і намовив Еву, щоби та зірвала овоч і їла, кажучи: „Бог знає, що скоро попоїсте сього овочу, то відкриються вам очи, і в и будете, як боги, знаючи добре і лукаве.” (1 Мой. 3:4) Іншими словами сатана хотів сказати, що Бог навмисне додержить їх в незнанню і не хоче щоби вони були мудрі. Ева послухала його, зірвала овоч, і тим переступила Божий закон. Адам, спізнавши, що вона учинила, прилучився до неї і так само переступив закон. (1 до иТмот. 2:14) В наслідок того Адам стратив все, що одержав від Бога.

СУД І ВИРОК

Вирок, який Бог видав на Адама, зовсім не потверджує теорії о пеклі і о вічних муках. Нема такої держави, щоби карала провинившогося після закону, який ухвалено пізніше, опісля як хтось поповнив злочин. Але все карають після того закону, який обов'язував у тім часі, як хто поповнив каригідний учинок. Коли так є у людей то о скільки більше справедливий є Бог. Він все карає після того закону, який Він проголосив. Нігде не читаємо в св. иПсьмі, щоби Бог змінив свій перший закон, опісля, як Адам згрішив. В такому случаю Бог був би змінчивий і несправедливий. Читаємо, що справедливість є підставою Божого престолу. — Псальма 89:14.

Бог повідомив Адама освоїм законі, кажучи: Єсли переступиш його умреш напевно. Умерти, значить перестати жити; перестати існувати. Єсли чоловік переступив Божий закон, тоді Бог, щоби бути вірним своєму слову, мусів виконати се, чим загрозив. Се є о вічній карі в пеклі або чистилищи. Але таке:

„А до чоловіка Бог сказав: Дятого що ти послухав голосу жени твоєї та зів з того дерева, що заповіда я сього*єдиного не їсти, проклята земля заддя тебе; в печалі і тузі харчувати мешся з неї по всі дні життя твого. Тернину і осет родити ме вона тобі, і їсти меш польове зело. В поті лица твого їсти меш хліб твій, аж покіль вернешся в землю, що з неї узято тебе. Земля бо еси і землею візьмешся.“
— 1. Мой. 3:16-18.

Більше, як чотири тисячі літ від сотворення

першого чоловіка ніхто не чув про пекло. Се нічо иншого, як диявельська видумка, щоби продовжати свою першу брехню: Ти не вмреш; нема смерти. Сатана знав, що як чоловік повірить у безсмертність душі, тоді також мусить вірити, що злі душі мусять бути також десь у муках. І далше если вмовить в нього, що Бог дав йому безсмертну душу, котра не може вмрети, і що Він приготував для нього місце вічних мук, тоді чоловік стане проклинати Бога, чого його таким сотворив. В такий спосіб він хотів відвернути чоловіка від Бога; і так йому вдалося. Сі обидві науки о вродженій безсмертності душі і о вічних муках є фальшиві; і мусять упасти.

Чоловік був сотворений з елементів, з частин землі, і коли він вмрає, то переміняється назад в порошок. Сила або дух життя виходить із нього, звідки прийшла, і чоловік стає мертвим. Екклезіяста 3:19; Псалма 14:4.

Коли Адам згрішив він не мав ще дітей. Діти народилися йому аж по його вигнання з раю. За гріх впав на дама вирок; смерть. Від тоді він став поступенно умерати; йти до призначеної собі ціли. Позаяк він був під засудом смерти, тому і ойго діти дісталися під сей самий засуд; зарід смерти передав своїм дітям. Тому читаємо: „Ось бо в беззаконню родився, і в грісі почала мене мати моя.“ — Псаль. 51:5.

З сьой причини всі люде родяться грішниками. Не тому, щоби вони хотіли бути ними, а тому, що не можуть сього уникнути. „Тим-же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх

людей у війшла через того, в кім всі згрішили." — до Римлян 5:12.

—Бачите і ваш син народився таким; він також унаслідив гріх Адама. Бог мусів укарати Адама смертю, если мав бути послідовним. А позаяк всі його потомки родяться, не маючи права до життя, длятого смерть є природним кінцем всіх людей. Чи то через випадок, чи слабість, чи в який інший спосіб, він мусить умерти.

Але ви могли би запитати: Чому Бог дозволяє людям умерати? Чому Він так не учинить, щоби люде не умерали? На се відповідаю, що Бог дозволив, щоби люде жили і множилися аж до повного означеного Ним часу, і тоді Він усусне гріх і упадок чоловіка і смерть. Если-ж мертві є несвідомі себе і нічого не терплять, тоді если Бог воскресить їх до життя і подасть їм нагоду жити, їм через се не сталася ніяка кривда. Я покажу вам, що Бог постарався о викуп чоловіка із смерти, і що кождий з них одержить нагоду прийти до життя і жити, будучи у всім послушний.

ОБІЦЯНИЙ ВИКУП

В назначенім Богом часі смерть буде знищена, і ніхто не буде вмирати. „Подоптана буде смерть по всі віки, і повтирає Господь сльози з усіх лиць." (Ісаія 25:8) Одкр. 21:4) Так Бог обіцяв і його обітници все справджуються в своїм часі.. На іншій місці таке читаємо: „Та я вибавлю їх із потали гробу (аду), відкуплю їх від смерти. Де жало твоє смерте? а ти аде (пекло), де твоя побіда? жалю ізза

сього у мене не буде." (Осія 13:14) З своєї обіт-ниці не було ніякої потіхи, если би мертвий був у пеклі.

Уважайте, що тут Бог виразно каже, що Він відкупить їх від смерті і від сили смерті, а не від чистилища або вічних мук. З цього слідує, що мертві є в стані смерті і в гробі, а не у якімсь місці і стані, де були би свідомі себе. Дякую, що Бог обіцяв відкупити людей, тому часто називаємо смерть сном. В своїм часі Бог приведе мертвих до життя, оживить їх, так як обіцяв. Але може спитаєте, в який спосіб се станеться? Позвольте зараз побачимо.

ВИКУП

Если ви ділаєте щось для якоїсь особи, щоб її помочи, і чинете се без згляду на се, чи вона знає про се, чи ні, тоді кажемо, що ви ділаєте з любови. Думаю, що ви все любили свого Сина. Ви для нього учинили все добре, що могли, без згляду на се, чи він знав про се, чи ні. Если би ваш син був учинив щось недоброго, ви охотно помогли би йому, если-б тільки могли.

Адам, перший чоловік, був сином Божим. (Лука 3:18) Він похибнувся і упав. Переступив закон Божий і мусів за се заплатити кару. Бог не міг лишити його неукараним і рівночасно заховати свою гдіність і справедливість. Але у своїй любови до свого сина, Адама, Бог упрянува таки ймудрий плян, що не тільки Адам буде відкуплений і одержить нагоду життя, а також і всі його діти; в тім також і ваш син.

Адам і всі його потомки остали би на віки мертвими, если би Бог не був постарався для них о средство, через котре одержали би життя. Бог не міг змінити свого вироку, если хотів остати вірний сказаному вироку і слову. Але Він міг постаратися о когось другого, котрий хотів би зайняти місце Адама в смерті, щоби він і його потомки могли бути звільнені з засуду і одержати життя. В Його законі стоїть така регула: Життя одного може бути дане за життя другого. (5. кн. Мой. 19:21) Ся регула немов казала, що если би міг найтися совершенний чоловік, котрий хотів би умерти за Адама, тоді Бог звільнив би Адама і всіх його потомків від смерті і від всіх її наслідків. Але на землі не було такого чоловіка, котрий міг би відповісти вимогам Божого закону, позаяк всі були потомками упавшого Адама. — Псалма 49:7.

Тепер розважте, яка велика любов Божа. Скоро спізнаємо, кого Бог дав на викуп за чоловіка і тоді можемо оцінити любов Божу. Першим сотворіннем, яке Бог сотворив, був Логос, Його возлюблений Син. Будучи послухний волі Божій Він згодився на се, що Він почався в утробі Марії. (Мат 1:18) В своїм часі Він народився, як диття, будучи совершенним, святим і відлученим від грішників. Йому дано імя Ісус.

Маючи трицять літ, Він по закону був повнолітним і був совершенним чоловіком, яким був Адам, заки ще згрішив. Запит тепер: Чому Син Божий стався чоловіком? Ви певно пригадуєте собі, що Бог обіцяв відкупити чолові-

ка від гробу і смерти. Ісус сам признається, що Він прийшов дати життя своє як викуп за людей." (Мат 20:28) Він також сказав, що Він прийшов тому, щоби чоловік міг мати життя. (Йоан 10:10) Св. Письмо каже виразно, що Він стався чоловіком, низшим від ангелів, щоби за ласкою Божою міг зкоштувати смерти за всіх. — до Жидів 2:9.

Бог любив свого Сина. Він був найлюбішим Йому зі всіх. Але з любови до людей, щоб чоловік міг жити і щоб мертві могли воскреснути до життя і одержати нагоду до життя, Бог дозволив своєму Синови, щоб той умер за них." „Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб віруючий в Нього не погіб а мав життя вічне. Бо не післав Бог Сина свого на світ, щоб судив світ, а щоб спасся ним світ." — Йоан 3:16, 17.

Ісус умер і за силою Отця воскрес з смерти. Він умер, як чоловік, але воскрес, як дух і стався первороднем і учасником Божественної природи. Сорок днів опісля Він вознісся на небо, де предложив ціну викупу за чоловіка. Він умер не за одного а за всіх. В своїм часі всі люде довідаються о сім, щоб кождий міг Його прийняти і бути Йому послухним і жити.

Маємо написано: „Се є добре і приятно перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоб усі люде спаслися і до зрозуміння правди прийшли. Один, бо є Бог і один, посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх." — 1 до Тимот. 2:3-6.

Запит тепер: — Чому Бог дозволив, щоби

Його єдинородний Син умер? Если би було пекло з вічними муками і если би хто з людей перебував там, тоді смерть Ісуса Христа не принесла би йому ніякої ікористи. Великі маси людей умерали, не маючи найменшого поняття о Христі Ісусі. Если би слова священників були правдиві, тоді вони всі мусіли би бути віки вічні в пеклі. Наука о чистилищі і о пеклі супротивляється як найбільше сій великій правді, се є жертві викупу. Св. Письмо каже виразно, що жертва викупу є одиноким средством, за помощью котрого чоловік буде міг одержати життя. (Діяння Ап. 4:12) Щоби побачити, як сі, котрі умерли в несвідомости о Бозі і о Ісусі Христі, одержать нагоду до життя, розберемо тепер одну правду, про котру св. Письмо учить так ясно і наука про се така красна, що серце кожного чоловіка мусить урадуватись. А тим є:

ВОСКРЕСЕННЄ

Чоловік є найвисшим із всіх сотворінь на землі. Він сотворений з землі і мав бути царем всіх сотворінь. (1 до Кор. 15:47; 1. Мой. 1:26) Він був душею; як довго жив він був душею живою; але як умер став душею мертвою, неживою. Такою душею неживою він позістав би раз на все, если би Бог не був постарався о викуп для нього, если би Бог не воскресив би їх із стану смертн; если би Бог не оживив їх знова. Воскресити, означає, привести назад знов до життя, оживити. Кажемо, природа на весну воскресєє до життя. Вже саме слово каже, що кого треба оживити, той видко перше не жив, або був мертвий.

Если би душі добрих йшли до неба, а душі злих до чистилища або пекла, як учать священники, то вони мусіли би жити; або що для них не треба би було воскресати або не треба би було їх оживляти, бо вони і без того живуть. Але если наука Ісуса Христа є правдива, що мертві оживють або воскреснуть, тоді наука священників є фальшива.

В Діяннях Апостолів (17:31) читаємо так: „Бог призначив день в котрий судити буде вселенну правдою через чоловіка, котрого наперед постановив, подаючи за поруку (певноту) всім воскресивши Його з мертви.” Яку за поруку міг би дати Бог людям, що буде судити їх правдою, хіба, що приведе їх до пізнання правди, хіба, що оживить їх із стану смерті?

І даліше в тій самій книзі читаємо: „Має бути воскресення мертви, праведних і неправедних.” (Діяння Ап. 24:15) Так само учив Ісус Христос: „Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Сина Божого, і повиходять (з гробів): котрі добро робили, у воскресення життя, а котрі зло робили, у воскресення суду.” (Йоан 5:28, 29. Если би хто з умерших був в чистилищі, або в пеклі, або в небі, тоді Ісус Христос певно сказав би, що вони повиходять, чи там посходять з неба, пекла, чи чистилища, а тут Христос виразно каже, що вони всі є в гробах, що всіз гробів повиходять, так праведні, як і грішники. Зауважте, що тут є мова о двох клясах людей: одні з них вийдуть у воскресення життя, а другі у воскресення суду, а не „осудження,” як милью переведено в російській Біблії.

НЕБЕСНА КЛЯСА

Ісус Христос живучи на землі учив таке: „Хто хоче бути моїм учеником, нехай виречеться себе самого, нехай возьме крест свій і йде за мною.” (Мат 16:24) Се потверджує ап Петро, кажучи: „На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами.” (1. Петра 2:21) При тим однак Христос учив, що хочай Він відійде на час до свого Отця до неба, то однак Він знова поверне, як сей вік скінчиться, і тоді всіх вірних своїх послідувателів забере до себе, до неба. Таких св. Письмо називає дійсними Християнами. Такими послідувателами Христа Ісуса ставалися різні люде із влад игнои ідоля ‘винв’іноц’од’я оло’жком над все, і чинили так, як учив Ісус Христос, а не як їх віроісповідання.

Дійсним або правдивим Християнином можна статись тільки між першим а другим приходом Господа нашого Ісуса Христа. Хто хоче статись правдивим Християнином, або послідувателем Ісуса Христа, як в свого Відкупителя, а відтак посвятитись всеціло у всім сповняти волю Божу. Хто учинив таке рішуче постановлення і став так ділати, такого Бог узнає за праведного, і обіщює нагородити божественною природою, если буде вірно поступати слідами Ісуса Христа.

Вірність до Господа значить бути відділеним від світа, диявольської організації. Яків 4:4; 2 Кор. 6:17. Нинішні священники замішані в різні світові підприємства політику і гандель, що є диявольською організацією; вони учать людей

диявольських наук, представляють Бога в неправдивім світлі для того неможуть зачислитися до класи оправданих.

Правдивим Християнином є сей, хто вірно і всеціло служить Богу, і то не лиш кілька днів або літ, але так довго, як довго Бог дозволить йому жити на землі. Ісус Христос так промовляє, хто побідить, дам йому сісти зі мною на престолі, моїм, як і я побідив і сів з Отцем на престолі Його." (Одкритте 3:21) Ось такі є сі „добрі," про котрі говорить Йоан, що вони воскреснуть у воскресенню життя, або, що їх жеде найперше воскресенне. Вони зістануть перемінені із людей на духові істоти, будуть духами і будуть все з Господом Ісусом. (Одкр. 20:6; 1 до Кор. 15:23, 49-54; 1 до Сол. 4:15-17.

ЧИ БУДЕ ХТО ЖИТИ НА ЗЕМЛІ?

Правда ваш син не зачисляв себе ніколи до таких Християн, як повисше я сказав. Він прийшов на світ, як і прочі люде, не маючи права до життя, а то по причині гріха Адама. Але се не значить, що Бог післав його за се на вічні муки по смерті. Він умер, став мертвим; але Ісус Христос каже, що всі мертві, котрі чинили зле повстають і вийдуть на суд; вийдуть у воскресенне суду. — Йоан 5:29.

Великі маси людей, котрі поумирали, належали до сьої класи грішників. Вони ніколи не розуміли добре науки Ісуса Христа; вони не розуміли в який спосіб можна одержати спасенне. Але вони оживуть, воскреснуть з гробів і одержать суд або пробу і вагоду до життя. Тоді вони мусять прийти до пізнання правди

щоби могли прийняти Христа Ісуса і Йому бути послухні. Якщо будуть підчинятись рішенням Божим зглядом них, тоді будуть могли жити на землі.

Писано в св. Письмі, що Бог сотворив землю на мешкання для чоловіка; і що земля буде тревати на віки. (Ісаїя 45:18; Екклезіяста 1:4) Чоловік поверне до первісного життя, яке мав Адам, і буде жити на землі.

Щоби одержати життя він мусить найперше встати із гробу. А що мертві встануть з гробів се є зовсім певно. Найлучшим доказом того є сам Ісус Христос. Він був мертвий; він умер на кресті і був похований в гробі, але дня третього за силою Отця Він встав живий. (1 до Кор. 15:3-10) Ап. Павло так дальше говорить: „Коли-ж про Христа проповідується, що Він з мертвих устав, то як се деякі між вами кажуть, що нема воскресення мертвих? Коли воскресення мертвих нема, то й Христос не воскрес. . . А коли Христос не воскрес, то марна віра ваша: ви ще в гріхах ваших, тоді і померші в Христі погибли.“ (1 до Кор. 15:12, 13, 17, 18) Зауважте, що ап. Павло не каже, що умерші пішли до пекла або до чистилища, але каже виразно, що коли би не було воскресення мертвих, тоді вони погибли би зовсім.

І так ап. Павло доказує дальше: „Тепер же Христос воскрес із мертвих; первістком між мертвими стався. Бо як через чоловіка прийшла смерть, так і через чоловіка і воскресенне з мертвих. Як бо в Адамі всі вмирають, так і в Христі всі оживуть. Кожний своїм порядком: Первісток Христос, а потім Христові у приході Його.“ — 1 до Кор. 15:20-23.

ЦАРСТВО

Наука про царство Боже займає в св. Письмі дуже багато місця. Всі пророки предказували, що царство Боже прийде; і Ісус Христос учив все про царство; і то саме учили його апостоли. Під Божим царством розуміє св. иПсьмо, що Ісус Христос прийде вдруге як Цар і тоді буде благословити всі роди землі. Застановиться на хвилю, що між іншими буде Христос ділати, як стане царювати:

„Мусить бо Він царювати, доки положить всіх ворогів під ноги Його. Останній ворог зруйнується смерть.” (1 до Кор. 15:25, 26) Зауважте, що св. Письмо називає смерть ворогом. В дійсности смерть була і є найбільшим ворогом людей.

Коли я увійшов до вашої хати, я завважав, що ви всі були сумні. Тому хочу вам прочитати, які потішаючі слова подає св. Письмо; Вони зовсім певно дуже вас потішать також.

„Так говорить Господь, Чути голбсінне аж у Рамі, наріканне і риданне. Рахиль плаче по своїх дітях і не хоче розважитись, бо їх уже нема. Отже так говорить Господь: Перестань плакати-голосити, і нехай очи твої не проливають сльоз, е бо заплаата за труд твій, говорить Господь: Вернуться вони і землі ворожої. Є ще надія на твою будучину, говорить Господь: Діти твої вернуться до дому в границі свої.” — Еремія 31:15-17.

„Земля ворожа” се гріб, могила, стан смерти. Тут маєте обітницю, і тому можете сподіватися, що в своїм часі ваш син поверне із сьої ворожої землі, що він ожие і буде жити. Позаяк

Ісус Христос зложив жертву викупу за всіх людей, тому всі люди будуть мати з неї користь; всі люди воскреснуть з гробів і зрозуміють се.

Зауважте, що св. Письмо говорить всюди о смерті, як о сні; тому всі умерші люди спочивають сном смерті, або немов сплять. От як пише ап. Павло: „Не хочу браття, щоб ви не знали про тих, що уснули (впокоїлись), щоб не скорбіли, як інші, що не мають надії. Бо коли віруємо, що Христос умер і воскрес, так Бог і тих, що поснули в Ісусі, приведе із Ним . . . Тим- же то втішайте один одного словами тими.” (1 до Солунян 4:13-18) Хто знає, як учить св. Письмо, в такого серце не знає смутку а прийде надія і потіша. Бог хоче, щоби один одного потішав сими словами, а не щоби страшив..

Ученики Христові ішли в світ і потішали людей сими словами. Кождий хто повірив в Господа Ісуса, мав потішати засумованих. (2 до Коринтян 1:3-6) Богато є таких, які називають себе проповідниками, евангелії, але вони ними не є. Слово евангелія означає радісна вість. Хто навчає о чистилищу або о пеклі, сей не приносить радості і не додає надії людям, а тільки страх.

Нераз люди дуже терплять серцем, коли їм сказати, що їх дорога особа мусить мучитись по смерті в чистилищі або в пеклі. Їх болю тяжко і описати. Але Бог не учить сього у своїм слові. Се видумка диявола, щоби засліпити людей, щоби не бачили правди о Бозі, і щоб їх серця відвернути від Нього. Ап. Павло виразно каже, що диявол осліпив людські

уми, щоб не побачили радісної новини, про яку учили апостоли. — 2 до Кор. 4:3,4.

Правдивий Християнин має поручено від Господа оповідати сю радісну новину людям і учити їх і гоїти їм поранені серця та пошати засумованих. (Ісаїя 61:1, 2) Але хто страшить людей пеклом або чистилищем, сей не потішає нікого. Такі науживали сих наук для власної користи, щоби збогатитися з okazji чужого горя. Я постараюся хотяй кількома словами із святого Письма показати вам, як диявол осліплював людей, щоби вони не пізнали оправедливого і милосерного Бога.

Ви можете купити собі книжочку Прапор для людей, а там знайдете докази зі св. Письма, що сам диявол буде звязаний а його несправедливі організації на світі будуть знищені, і тоді людям відчиняться очи і спізнають правду о Бозі. Тоді мертві вийдуть з гробів, і будуть жити в гаразді і мирі, если підчиняться повелінням Божим. Се буде для них дійсне визволення від всяких ворогів від слабостей смерти.

Як учить св. Письмо, а як священники

Хочу поставити вам перед очи певні правди, як учить їх слово Боже, а як про те саме навчає сатана і його слуги..

Бог сотворив чоловіка і дав йому право жити на землі під услівем, що сей буде Богу послушний, бо если ні, то умре, не буде жити. — 1 Мойсея 2:16,17.

Сатана менше більше так сказав до Еви: „Бог хоче ошукати вас і не хоче, щоб ви біль-

ше знали. Ви напевно не вмире. — 1 кн. Мойсея 3:4,5.

Бог за переступленнє свого права засудив чоловіка на смерть.

Сатана же став зараз учити, що чоловік був сотворений безсмертним, і що коли чоловік умре, то він є о много більше живим, як перед тим, коли жив.

Бог у своїм слові каже, що мертві є несвідомі себе, і що вони є у гробі і про ніщо не знають, що діється кругом них. Псалма 146:4; Екклезіяст 9:5.

Сатана навчив людей вірити, що невелике число добрих Християн йде зараз по смерті до неба, а велике число їх йде до чистилища, де через певний час мають терпіти муки, хіба, що священник стане відправляти „служби” за них, розуміється, если заплатити йому. Всі же прочі люде йдуть на вічні муки.

Боже слово учить, що Бог є любов і справедливий. — 1 Йоана 4:8.

Диявол і його слуги учать, що Бог є завзятим ворогом, котрий любить мучити свої сотворіння.

Бог у своїм слові учить, що Він приготував для людей велику жертву викупу, щоб люде могли жити. — 1 до Тимот. 2:5,6.

Диявол своїми науками о чистилищі і пеклі заперече сю жертву викупу.

Боже слово учить, що мертві ожиють, воскреснуть. — Діяння Апостолів 24:15.

Диявол і його слуги учать, що люде є безсмертні, отже хто вмер, сей у дійсности не вмер а жие і тому не потребує воскресення; або, щоб його хто оживляв і приводив до життя.

Боже слово учить, що в призначенім на се часі Він приверне послушних людей до совершенства, і будуть вони жити вічно на землі у щастю. — Діяння Ап. 3:19-21.

Диявол і його слуги учать, що ся земля є тільки місцем, де люде мають лише плодитися, з котрих мале число пійде до неба, а прочі до пекла і чистилища.

— Я не є ворогом священників, але кождий з того може бачити, що хто так навчає, сей тим самим поширяє науки диявола, і не свідомо йому служить. Если би науки, яких навчають по церквах, були правдиві, тоді для вашого сина була би гірка доля. Але бачимо з Божого слова, що вони навчають неправди. Боже слово учить виразно, що ваш син воскресне з гробу і одержить нагоду жити на віки на землі, если підчиниться Божим законам.

— Я можу вам навести місця з св. Письма, з котрих побачите, де сказано, було давно, що священники за свої фальшиві науки покриваються великим встидом. Довгі часи учили вони о пеклі і о чистилищу і побудували на землі великі інституції свої, котрі получилися із сім світом і разом з ним правлять світом. Вони загрівали молодь до війни і учили, що хто згине на війні, сей ділає Боже діло і за се пійде до неба; а хто не хоче йти і убивати свого ближнього, сей є грішником, которого жде кара.

В останніх роках головно в Англії, священники публично признаються, що про таке місце, як пекло, св. Письмо не учить. Але, чим більше люде спізнають правду Божого слова, тим більше пониження жде священників. Читаємо також в св. Письмі, що люде воскреснуть: „І багато з тих, що сплять в поросі земному, на вічне житте, другі на вічний сором і ганьбу.” (Дан. 12:2) Коли люде переконаються, як їх ошукувано, тоді зорсім певно, що сі, котрі научали про такі науки, як чистилище і пекло, будуть дійсно встидатись себе і других.

Тоді вони не будуть відрізнитися осібною одежою, як се тепер чинять. Вони навіть не схотять признатись, що були ними. Будуть казати, що вони не були ніколи священниками, а звичайними пастирями овець або тим подібно. Так каже, Боже слово. Розуміється, Бог на перед предвидів, що будуть так казати, і тому велів своєму пророкови написати такі слова:

„І буде того часу говорить Господь сил небесних, повикоренюю імена ідолів із землі, так, що вже їх і згадувати не будуть, а так само пивиганяю із землі ложних пророків (священників) і нечистого духа (ложні науки). Коли-ж іще хто наважиться пророкувати (научати), тоді сам отець його і мати його, що його породили, казати муть йому: „Не жити тобі на світі, бо говориш лож в імя Господне; і вбють його батько і мати, що вродила його, коли буде пророкувати. І соромити муться пророки видива свого, пророкуючи, і не будуть вже вдягати волосяної гуні (довгих риз,

реверенд), щоб обманювати людей." — Захарія 13:2-4.

Зауважте, що пророцтво каже, що прийде час, коли будуть встидатися носити іншу одіж, щоб відріжнюватись від прочих людей. Вони навіть не схотять признатись, що колись були пророками (священниками) Будуть так чинити, щоби не бути у зневажанню у людей. Так вже й почалося у деяких краях

Одначе в дійсности нема почитнійшого і більш похвального становища на світі, як коли хто проповідає правду Божого слова, коли хто учить евангелію Христову. Але учити евангелію, означає проповідати веселу новину тим, котрі мають уха до слухання. Але ні Ісус ні Боже слово не учить, що можна научати евангелію за гроші. Читаємо у евангелії Луки (2:9-11), що Бог післав своїх ангелів, щоб сі звістили, що для всіх людей прийде колись велика радість із дитятка Ісуса.

Ісус учив три і пів літа на землі, і ніколи не збирав грошей за се від людей. Ап. Павло робив намети і тим заробляв на хліб щоденний, а помимо того проповідав евангелію. Всі апостоли і їм подібні ученики несли сю радісну новину між людей і потішали засумовані серця. Се щастє і приємність потішати других і оповідати їм правду Божого слова. Я думаю, кождий чоловік повинен помочи своєму ближньому, коли він зблудив і пояснити йому всяку річ, если він не знає.

Царство Боже наближилось.

Довго приобіцзоване царство Мессії вже наближилось. Бог у своїм слові учить, що він не буде перешкаджати царствам сатани на землі, аж, коли часи поган зближаться своїму кінцю. Ісус показав нам, по чім буде можна пізнати, що надійшов той час. Тоді мало прийти до великої війни, по ній маласлідувати пошесть голод і трясення землі місцями; що тоді на світі народи будуть жити в заколоті. Так записано у євангеліях Матея Луки і Марка. Се почалося спозняти від 1914 року.

Ісус також сказав; що тоді мається дати до відома всім народам, що зближається царство Боже.. „І між усіми народами мусить перше проповідатись євангелія.” (Марко 13:10) „І проповідати меться євангелія царства по всій вселеній на свідкованне народам і тоді прийде кінець. (віку)” (Матея 24:14) Коли всі народи землі одержать свідоктво або відомість, що зближається царство Боже, але правлячі круги відкинуть сю відомість і будуть по своєму поступати дальше, тоді прийде на всіх час великого горя, якого не було на світі. „І коли-б тих днів не вкорочено не остав би прижиттю ні один чоловік, тільки-ж задля вибраних будуть укорочені ті дні.

Справедливе Царство.

Пророки давно предсказали, що Мессія, Син Божий, буде царем; що Він буде мати на землі своїх справедливих видимих представителів; що царство його буде спочивати на його раменах; і що Він буде царювати по справедливості. (Ісаія 9:6, 7; 32:1)

— Я не хочу оповідати багато, яке благословення принесе се царство для людей. Я тільки скажу вам, чого ви можете надіятись для свого сина в сім царстві, котре вже наближилось.

Новонастанне

Коли зачнеться царство Боже, тоді також прийде час новонастання всього, що говорив Бог устами всіх святих пророків." (Діяння Ап. 3:21) Новонастанне або привернення означає привернути або наново звернути се, що було утрачене. Перший чоловік був совершенний, і мав право від Бога царювати на землі. Але за гріх він стратив життя і право бути царем на землі.

Дев'ятьнацять соток літ тому Ісус Христос своєю смертю на кресті зложив велику ціну викупу за чоловіка і за те все, що він стратив. Іншими словами сказавши, Ісус своєю смертю або через се, що віддав своє життя, купив все, що чоловік стратив. Тому він має право у назначенім Богом часі дати назад чоловікови життя. Може спитається, чому Бог скорше не воскресив людей, чому скорше не дав їм життя? На се відповідаю: Бог у своїм пляні уложив так, що у міжчасі, се є, від воскресення Ісуса Христа аж до заложення Божого царства, Бог буде вибирати певне назначене число людей для свого імени, і коли се число буде вибране, тоді Бог заложить своє царство через свого Сина, „щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім'я мое." — Діяння Ап. 15:17.

Чотири тисячі літ тому Бог дав таку обітницю Авраамови, кажучи: „І благословляться в тобі всі племена землі.“ „І благословляться в потомстві твоєму всі народи землі.“ (1 кн. Мойсея 12:3; 22:18; до Галат 3:8 Сим потомством або „насінем“ Авраама є Христос.

(до Галат 3:16,27,29) Отсе як раз „насіне“ Господь Бог вибирає і виховує в часі між воскресенням Ісуса Христа а заложенням свого царства. Коли се насінне дозріє буде забране до слави тоді наступить новонастання всього. Всі пророки предсказували ці дні. Вони вправді не розуміли, що пророкували, але Бог ужив їх, щоби написали се для добра грядучих поколінь.

Першим ділом новонастання або привернення буде вичистити тих, що будуть в той час жити на землі. Пророки кажуть, що як Христос прийде, як Цар, тоді Він відкине священників і царів сього світа. (Псальма :22-8; Ісаїя 8:14; 28:16) Тоді немов грядом знищені будуть прибіжища лжи-неправди, і тоді всі спізнають неправду, а пізнають правду. — Ісаїя 28:17; 25:7.

Тоді також стануть воскресати мертві. Бог пробудить їх з смерти, і дасть кожному відповідне йому тіло. (1 до Кор. 15:38) Тоді вони мусять підчинитись заповіди Божому; і тоді спізнають, який є Бог милосерний і любий, але і справедливий.

— Для вас певно і цікаво буде знати, чи сатана буде і тоді зводити людей і осліплювати, як і досі? Ні. Сатана буде звязаний, щоб не міг зводити людей і осліплювати, як і досі?

Ні. Сатана буде зв'язаний, щоб не міг зводити людей. — Одкрите 20:1-3.

Дорога

Бог уживає приміру дороги, щоби показати, як люде, відкуплені Ісусом Христом стануть поступати в його царстві. Пророк так про се пише: „І повстане там дорога, а тая дорога назветься дорогою святою; не ходити ме шляхом-дорогою сею ні один нечистивий; Він їм одним буде служити; хто ходити ме тим шляхом той не зблукається, хоч би і як був недомний.” — Ісаїя 35:8.

Господь покаже людям дорогу, як мають нею поступати все вгору і в гору; і нею будуть поступати тільки сі, що всеціло посвятаються Господу. Тому ся дорога назветься „дорогою святою.” Господь не дозволить нікому нечистому перейти нею до кінця. Вона буде тільки для тих, котрі будуть очищувати себе і буде така рівна, що кождий буде міг нею поступати, если схоче підчинитись заповідям Божим. Хто буде старався чинити добре, сей поступенно буде вноситися вгору; буде щораз більше здоровий і вкінци прийде до совершенства. І тоді з людей ніхто не скаже: я нездужаю (Ісаїя 33:24), бо Господь дасть їм здоровле і вилічить їх з всіх немочей, і подасть їм мир і щасте. (Еремія 33:6) Се буде дійсно щасливе життя.

Се діло направи або привернення буде тривати тисяч літ. Хто не схоче тоді повинуватись заповідям Божим, буде знищений зовсім. (Діяння Апостолів 3:23) Але хто буде слухати

і повинуватись Христу, сей буде жити, і нарешті осягне вічне життя на землі. Чоловік, прийшовши до совершенного життя і маючи совершенне правительство на землі, буде жити у мирі і в щастю, як колись жив Адам, коли був в раю. Також ви і всі, що померали, а не удостоїлися бути з Христом в небесах, если будуть послухні Господу, будуть жити і вже не помруть. Господь обіцяв, що хто чинив зле, але навернеться і стане жити праведно, такий не вмере, а буде все жити. — Езекиїл 18:27,28.

Се показавши нам Ісус на примірі Лазаря, свого приятеля, котрий умер. Ісус часто відвідував його дім. Але сталося, що коли Ісус був далеко в Галилеї; тоді Лазар захорував і умер. Вправді сестри послали посланця до Ісуса, завіdomляючи, що Лазар хорий, щоби сей поміг йому, але Ісус дозволив, що Лазар умер. І тоді Ісус сказав до учеників: „Лазар(друг навч, заснув; та я піжду, щоб розбудити його.“ На се ученики не розуміючи, що Ісус сказав: кажуть: „Коли заснув, то й одужає.“ А тоді виразно сказав їм Ісус: „Лазар умер.“ Ісус хотів поучити учеників і прочих послідувателів, який є стан умерших, і що у своїм часі вони за силою Божою знова оживуть. І потім Ісус підійшов до Витанії, де лежав Лазар умерший, і застав, що той вже був чотири дні в гробі. — Йоан 11:14-17.

Чуючи се, чи не дивно нам, що люде скорше повірили людям священникам, як словам Божим? По науці священників, Лазар як добрий чоловік повинен бути сі чотири дні в небі або, если був злий, то повинен пійти до пекла на

муки. Чи не так? Але Ісус сказав виразно, що Лазар умер. І тоді пійшов до Їтанії і казав показати собі гріб, де його положили. І, прийшовши до гробу, казав відвалити камінь, яким був привалений гріб, що був викутий в скалі, мов печера. „Зняли тоді камення, де положе-но мерця. Ісус же звів свої очи в гору, і сказав: Отче, дякую Тобі, що почув еси мене. Я знав, що всякого часу мене чуєш, тільки задля народу, що навколо стоїть, сказав, щоб увірували, що Ти мене післав. І се промовивши, покликнув голосом великим: Лазаре, вийди І вийшов мерлець з завязаними в полотно ногами і руками, і лице його хусткою було завязане. Сказав їм Ісус: Розв'яжіть його і пустіть, нехай іде. — Йоан 11:41-44.

Тут маємо найлучший доказ, в яким стані знаходяться умерші. Если би Лазар був в нобі або в пеклі, або в чистилищу, тоді зовсім певно Ісус був би його звідтам покликнував. А тут бачимо, що Ісус прийшов до гробу і казав відвалити камінь а відтак із гробупокликував Лазаря. „Лазаре вийди з гробу,“ і сей вийшов з гробу. Через се Ісус показав, що мертві є в гробах, і що вони в часі назначенім на се Богом повиходять з гробів і будуть жити.

При сій то нагоді Ісус сказав до Марти: „Я є воскресенне і житте: хто вірує в мене, коли і вмере жити ме. І всякий, хто живе і вірує в мене, не вмере по вік. Чи віруєш сьому?“ (Йоан 11:25,26) Се є доказом, що прийде день а сей день вже недалекий, коли Ісус як обіцяв покличе мертвих з гробів і дасть їм життя; і

тоді після сих слів: хто буде жити і вірити у Нього не вмере.

Позаяк ми стоїмо тепер перед сим часом, котрий буде мати велике значінне для нас. де буде рішатися наша будчність, бо наближився час царства Божого, тому можемо сміло сказати, що багато з теперішнього покоління буде таких, котрі перейдуть ще велике горе і будуть могли жити в царстві Божім на землі. Розуміється, если схотять спізнати правду Божого слова і йому підчиняться.

Іншим разом Ісус сказав: „Коли хто слово моє хоронити ме, смерти не побачить по вік.“ (Йоан 8:51) Тепер ніхто не може заховати слова Ісусового і жити, аж прийде на се відповідний час. Коли той час прийде, тоді мертві прокинуться зі смерти і спізнають правду, і тоді будуть заховувати слово і жити вічно. І також жиючі на землі, коли прийде сей час новостання всього, если будуть послішні Господу, будуть могли жити і не вмерти.

Тому, що ми дожили до кінця віку і Господь прийшов в друге; і що Єгова посадив Його на Своім престолі і правда та розсходить ся чим раз ширше межі людей; тому здовірем твердимо, що міліони людей тепер жиючих не помруть.

Визволенне

Живий опис Божого плану, котрій показує нам, в який спосіб Бог усуне диявола, і його погані інституції, і настане визволення і заложення царства правди на землі.

Визволення 0.48

International Bible Students Association

117 Adams Street,

Brooklyn, New York, U. S. A.

Тут подаємо адреси наших філій, де ви будете могли набути наші книжки. Проситесь наших люде, щоби не писали на всі місця — як се деякі роблять — а тільки удатися до найближчої від вас філії нашого відділу, і так:

Адрес на Канаду:

I. B. S. A.—Ukrainian Branch
38-40 Irwin Av., Toronto, Ont.

Адрес на Бразилію:

I. B. S. A.—Ukrainian Branch
P. O. Box No. 2652, Rio d Janeiro, Brazil

Адрес на Чехословаччину:

Watch Tower—Ukr. Oddielenie,
Most-Saras 353—Czecho-Slovakie

Адрес на Румунію:

'Vita, Regina, Maria 36
Cluj, Roumania.

Адрес на Польщу:

M. S. B. P. S.—Ukr. Oddzial,
Skrzynka Pocztowa 248
Warszawa, Polska.

Адрес на Галичину — на котрий всі наші люде з старого краю повинні звертатись в справі набуття книжок:

M. T. D. B.—T. Suszko,
ul. Piekarska 91. Lw.—Lwow—Galicia.

Головна Адреса Тов. Дос. Біблії:

I. B. S. A.—Ukrainian Dept.
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

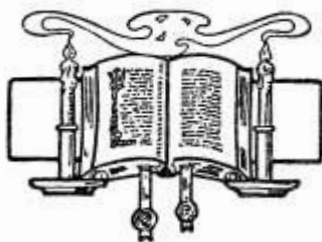

ФОТО-ДРАМА СОТВОРЕННЯ

Ся книжка, одинока того рода, котра поясня сотворення землі та взагалі подає вірну історію на протязі минувших 48,000 літ, як також вяснює пророцтва на 1,000 літ наперед. Книжка старано видрукована на добірнім папері обяснена ілюстраціями.

Сім днів творення землі Богом, є найкрасше вяснієно і представлено на підставі науки. 380 ілюстрацій, сторін 196. Ціна в паперовій оправі 35 ц; в полотняній 85.

Гляди по одрес на перед останній стор.

БОЖИЙ ПЛАН ВКІВ

Наклад 5.396.000, 402 сторін; Полотняна
оправа, 75 центів.

Наготовою завжди на зміст книжки, се в нас упорядкований поступ в Божественнім зарядженні, предвидженім Богом. Книжка догадує вірності св. Письма, вказує на єдність і цілковиту згоду між всіма писаннями св. Письма, показує дорогу і спосіб, як сподівати св. Письма, піддає розумне висловлення чудес і розбирає о предмети, котрі загально цікавлять всіх, як: Земська Ніч зрізу звичається *Ранком Работи*; *Ісусова Розумна, Сотворителя Доклади*; *Св. Письма як Боже Объявлене Розумне Розумно*; *Доби і Віки Значені в Розумі Божого Плану*; *Тайна закриття Від Віків і Родів, Тепер же Відкрита святим*; *Поворот Нашого Господа і Ціль Сего*; *Новонастане Всего*; *Чому Бог Дозволяє на Світ Судний День, 1.000 літ Довгий*; *Викуп і Привертене*; *Духові і Любимі Природи Віддані і Річки*; *Три Дороги: 1. Широка Дорога, 2. Вузка Дорога, і 3. Свята Дорога*; *Обяснені Рисунок Представляючого Плану Віків*; *Царство Сего Свита*; *Царство Боже*; *День Бога Бжови*; і *Закінчене*. Через се, що люди не знають о Божім плані спасти світ від гріху і від його наслідків і мають погляти, що номінальна церква в II теперішніх обставинах є одиноким чинником, через котру се доконався, і хотий голосилось євангелію майже через 1900 літ, то обставини кінця світа є такі, що в кожного здорово думального чоловіка мусять повстати сильні сумніви, чи не був він хибного переконання. Такі сумніви не поконались нічим більше хіба правдою. Дійсно, для кожного, що здорово дивиться на світ, одно в дмох мусять бути ясним: або церква повинна велику похибку, думаючи, що в теперішнім віці і серед II теперішніх обставин II задачею було повернути світ, або що Божий план зовсім не удався.

Також в Англійській, Вірменській, Дансько-Норвежській, Єврейській, Французькій, Німецькій, Грецькій, Голандській, Угорській, Польській, Румунській, Словацькій, Італійській, Шведській. Полотняна оправа, 75 н.

International Bible Students Association.

ВЕЛИКЕ ПРОРОЦТВО НАШОГО ГОСПОДА

Ся книжочка таумачить Пророцтво нашого Господа Ісуса Христа, відносно дня піссти. Предсказанє о війнах, заколотах, революціях і анархії. О авворуженню народів, о голодах, о помірах і трясенню земаї; о проповідуванню правдивої Євангелії і о адепнаїдженню тих, що єї голосить. Описує о фальшивих пророках; о фальшивих христах; описує горе, яке тепер настало і яке ще має настати. Виписує що таке "Гидота Спустіння"; утіманє на горі перед зимою і Соботою. Застїмає Соньця і місяця. Поданє вір; упадок Сатани, і много інших цікавих виписень з пророцтва Спасителя.

Сю книжочку можна набути в різних мовах. Она має 64 стор. друку; ціна з пересилкою 15 ц.

ЩО ГОВОРИТЬ СВ. ПИСЬМО О ПЕКЛІ.

110 стор. Ціна 15 центів.

Розсїдженє кожного стику св. Письма, де приходять слово пекло, доказує, що наука о вічних муках грїшників не є потвердження св. Письмом. Доказує, що сю науку вдумаво в темних середновічних часах. Пекло в Старім Заветі. Пекло в Новім Заветі. Всї устуди взято під розвагу. "Плач і скрегіт зубів". Приповість о богачу і Лазарі. Приповість о віцях і возлах. Вічна кара для грїшників. "Грїшники пійдуть до пекла і всі народи, що забувають на Бога". Озеро огню і сірка. Віра Жидів в муку.

Також в мові англійській, арабській, нірменській, дансько-норвежській, фінській, французькій, німецькій, грецькій, єврейській, голландській, угорській, італійській, латинській, литовській, польській, румунській, руській, словацькій, іспанській, шведській, жидівській, африканській, болгарській, хорватській, японській, корейській (чисто і мішано), португальській, сербській, урдіській, і малайській (два індійські діалекти).

Адресуйте:

International Bible Students Association,
Ukrainian Dept.,

18 Concord Street, Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Хто хоче розумно читати Біблію і розуміти всесвітні події, які відбуваються тепер на наших очах, сей повинен уживати, як „помічну руку” до цього слідуєчі книжки:

Божий Плян Віків	Ціна 0.75
Гарфа Божа	0.65
Визволення	0.48
Фотодрама Сотворення	0.35
Пекло — Що се?	0.10
Прапор для людей	0.10
Потіха для людей	0.10
Царство, якого всі бажають	0.10
Світ в Заколоті! Чому?	0.10
День Пімсти	0.10
Пісні Зоріння (духовий співанник)	0.15

Гляди по одрес на перед останній стор.